

Załącznik do Uchwały
Nr XXXIII/567/09
Rady Miasta Piotrkowa Tryb.
z dnia 21 stycznia 2009r.

**PROGRAM PRZECIWDZIAŁANIA NARKOMANII
DLA MIASTA PIOTRKOWA TRYBUNALSKIEGO
NA 2009 ROK**

Pełnomocnik Prezydenta Miasta ds. Profilaktyki i Rozwiązywania Problemów
Alkoholowych, Zdrowia i Pomocy Społecznej

Piotrków Trybunalski, styczeń 2009 r.

SPIS TREŚCI:

Wprowadzenie	3
Rozdział 1 – Zjawisko narkomanii chorobą społeczną	6
1.1. Ocena zjawiska narkomanii w mieście Piotrkowie Trybunalskim.....	7
Dobór metody i próby badawczej	7
Wyniki badania.....	8
1.2. Zjawisko narkomanii na tle problemów społecznych – analiza SWOT	9
Rozdział 2 – Plan działań strategicznych	10
2.1. Cel główny i cele szczegółowe Programu Przeciwdziałania Narkomanii dla Miasta Piotrkowa Trybunalskiego na 2009 rok	10
2.2. Plan wydatków w odniesieniu do przyjętych zadań.....	12
Rozdział 3 – Monitoring i ewaluacja	14
3.1. Ankieta ewaluacyjna	14
3.2. Kontrola realizacji Programu	16

WPROWADZENIE

Zadania w zakresie przeciwdziałania narkomanii są realizowane przez organy administracji rządowej i jednostek samorządu terytorialnego w zakresie określonym w ustawie z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. Nr 179, poz. 1485 z późn. zm.). Zadania w zakresie przeciwdziałania narkomanii realizowane są również przez przedszkola, szkoły, szkoły wyższe, zakłady opieki zdrowotnej i podmioty działające w ochronie zdrowia, jednostki Wojska Polskiego, Policji, Straży Granicznej, organy celne, jednostki organizacyjne Służby Więziennej oraz zakłady poprawcze i schroniska dla nieletnich, ośrodki pomocy społecznej, powiatowe centra pomocy rodzinie, regionalne ośrodki polityki społecznej oraz środki masowego przekazu.

W realizacji zadań z zakresu przeciwdziałania narkomanii mogą uczestniczyć również organizacje pozarządowe i inne podmioty, których działalność statutowa obejmuje zadania należące do sfery zadań publicznych w zakresie ochrony i promocji zdrowia, pomocy społecznej, działalności charytatywnej, nauki, edukacji, oświaty i wychowania, kultury fizycznej, porządku i bezpieczeństwa publicznego lub przeciwdziałania patologiom społecznym, promocji i organizacji wolontariatu oraz samorządy zawodów medycznych, rodziny osób uzależnionych oraz grupy samopomocy osób uzależnionych i ich rodzin.

Realizacja zadań własnych gminy w zakresie przeciwdziałania narkomanii jest finansowana ze środków własnych gminy (z opłat za korzystanie z zezwoleń na sprzedaż napojów alkoholowych). Zgodnie z art. 18² ustawy z dnia 26 października 1982r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz. U. z 2007r. Nr 70, poz. 473), dochody z opłat za korzystanie z zezwoleń na sprzedaż napojów alkoholowych wykorzystywane są na realizację gminnych programów profilaktyki i rozwiązywania problemów alkoholowych oraz gminnych programów przeciwdziałania narkomanii i nie mogą być przeznaczane na inne cele. Oznacza to, że środki pochodzące z opłat są ściśle powiązane z finansowaniem zadań w/w gminnych programów i nie można ich wykorzystać na inne zadania, nie mające z nimi merytorycznego związku.

Zadania własne gminy w zakresie przeciwdziałania narkomanii obejmują:

1. zwiększanie dostępności pomocy terapeutycznej i rehabilitacyjnej dla osób uzależnionych i zagrożonych uzależnieniem;
2. udzielanie rodzinom, w których występują problemy narkomanii, pomocy psychospołecznej i prawnej;
3. prowadzenie profilaktycznej działalności informacyjnej, edukacyjnej oraz szkoleniowej w zakresie rozwiązywania problemów narkomanii, w szczególności dla dzieci i młodzieży, w tym prowadzenie zajęć sportowo - rekreacyjnych dla uczniów, a także działań na rzecz dożywiania dzieci uczestniczących w pozalekcyjnych programach opiekuńczo-wychowawczych i socjoterapeutycznych;
4. wspomaganie działań instytucji, organizacji pozarządowych i osób fizycznych, służących rozwiązywaniu problemów narkomanii,
5. pomoc społeczną osobom uzależnionym i rodzinom osób uzależnionych dotkniętym ubóstwem i wykluczeniem społecznym i integrowanie ze środowiskiem lokalnym tych osób z wykorzystaniem pracy socjalnej i kontraktu socjalnego.

Przeciwdziałanie narkomanii realizuje się przez odpowiednie kształtowanie polityki społecznej, gospodarczej, oświatowo-wychowawczej, a w szczególności poprzez:

- a. działalność wychowawczą, edukacyjną, informacyjną i zapobiegawczą,
- b. leczenie, rehabilitację i reintegrację osób uzależnionych,
- c. ograniczanie szkód zdrowotnych i społecznych,

Podstawę do działań w zakresie przeciwdziałania narkomanii stanowi Krajowy Program Przeciwdziałania Narkomanii na lata 2006 – 2010 uchwalony przez Radę Ministrów na wniosek ministra właściwego do spraw zdrowia. Niniejszy Program Przeciwdziałania Narkomanii dla Miasta Piotrkowa Trybunalskiego na 2009 r., zwany dalej Programem, spójny jest z Krajowym Programem Przeciwdziałania Narkomanii, realizuje jego cele, przewiduje jego włączenie w zapisane w nim projekty o zasięgu ogólnopolskim.

Wzrost rozmiaru zjawiska używania narkotyków, jak również narkomanii rozumianej jako uzależnienie bądź używanie stwarzające problemy zbliżył nasz kraj do poziomu krajów Europy zachodniej. Wprawdzie wskaźniki notowane w Polsce zrównują nas na razie z krajami należącymi do mniej zagrożonych w zachodniej części kontynentu, to jednak dynamika wzrostu rodzi obawy, że już niebawem możemy się znaleźć

w czołówce. Dlatego też chcąc ograniczyć używanie narkotyków oraz związanych z tym problemów konieczna jest realizacja Krajowego Programu Przeciwdziałania Narkomanii, który nakłada na samorzady gminne i samorzady wojewódzkie realizację zadań w trzech obszarach:

1. profilaktyka;
2. leczenie, rehabilitacja i ograniczanie szkód zdrowotnych;
3. badania, monitoring, ewaluacja.

Realizacja zadań, o których mowa jest prowadzona w postaci Programu Przeciwdziałania Narkomanii dla Miasta Piotrkowa Trybunalskiego uchwalanego przez Radę Miasta.

Program realizowany jest przez Prezydenta Miasta. Na poziomie operacyjnym za realizację Programu odpowiadać będzie Pełnomocnik Prezydenta Miasta ds. Profilaktyki i Rozwiązywania Problemów Alkoholowych, Zdrowia i Pomocy Społecznej.

ROZDZIAŁ 1 - Zjawisko narkomanii chorobą społeczną

Narkomania to jeden z bardziej bulwersujących opinię publiczną problemów. Obcość kulturowa zjawiska, często dramatyczny charakter konsekwencji brania narkotyków, zagrożenie dzieci i młodzieży to główne przyczyny reakcji społecznych, w których dominuje lęk i odrzucenie. Większość ludzi postrzega narkomanię w kategoriach choroby, jednak nadal w świadomości społecznej pokutuje wiele mitów i uprzedzeń.

Spółeczeństwo nie jest jednolite. Składa się z licznych grup, z których każda ma własne cele, interesy i priorytety. Większość osób zażywających alkohol, kawę i tytoń może stosować te środki odurzające nie zagrażając konwencjonalnym wartościom społecznym. Często dozwolone jest stosowanie takich środków jak valium, barbiturany i amfetamina, pod warunkiem, że będą one otrzymywane drogą legalną na receptę od lekarza. Jednak o stosujących narkotyki i narkomanach często mówi się tak jakby istnieli poza społeczeństwem, a ich zachowania określane są jako niezwykle, niekontrolowane i bezsensowne działania.

Zachowanie narkomana zostaje przez otoczenie uznane za dewiacyjne, czego konsekwencją jest nałożenie (przypisanie) etykiety „ćpuna”. A ponieważ uznano ich za odmieńców, odsuwają się od społeczeństwa i dalej kontynuują narkomańską karierę. Przyjmując narkotyki nie spełniają oczekiwań najbliższego otoczenia, instytucji, organizacji społecznych. Nadanie etykiety pociąga za sobą dalsze konsekwencje dla naznaczonego. Napiętnowaniu narkomana towarzyszą rytualne ceremonie podczas, których następuje zmiana dotychczasowego statusu. Następuje to na przykład w momencie skierowania na leczenie w specjalistycznym ośrodku, wydalenie ze szkoły, usunięcie z pracy. Świadomość, że jest się jednostką nieakceptowaną doprowadza do zmiany systemu wartości, orientacji życiowej, postaw, obyczajów seksualnych itp.

Narkoman nie zasługuje - nie tylko według własnej opinii, ale również w odczuciu większości społeczeństwa - na inne miejsce w społeczności niż margines. Wiele osób zanim osiągnie głęboką degradację psychofizyczną w chorobie, zanim ulokuje siebie w społecznym marginesie - walczy o utrzymanie się w świecie normalnych ludzi. Ze względu na społeczną presję marginalizującą osoby chore na narkomanię - chory ukrywa swoje uzależnienie.

Margines jest w opozycji do elity i normy. Dla narkomana, który już nie potrafi ukryć swojej choroby - staje się alternatywną formą życia społecznego, ze swoim alternatywnym kodeksem postępowania. Jak najdłużej przetrwać w świecie skrajnych zagrożeń. Marginalizacja to proces wielce patologiczny, w którym tzw. zdrowe, normalne - bo nie zdiagnozowane społeczeństwo, dla poprawy własnego samopoczucia - dyskryminuje

takich ludzi. Marginalizacja to nieuczciwość, nadużycie faktu, że w danym momencie jakiś człowiek jest słabszy, ma ograniczone możliwości obrony i popadł w chorobę, jest chory. Kiedy chory onkologicznie wraca do zdrowia dla wszystkich jest to powód do radości. Nawet pracodawca nie dyskryminuje go z powodu choroby. Kiedy narkoman po leczeniu próbuje wrócić do odpowiedzialnych ról społecznych musi najczęściej ukrywać fakt, że chorował, bo będzie dyskryminowany. Zmiana jest naturalną możliwością człowieka, a tajemnica ludzkiego potencjału jest ciągle nieodgadniona. Najważniejszą potrzebą człowieka chorego jest zdrowie. Nadzieja na wyzdrowienie to podstawowy warunek skutecznego działania leku, skuteczności terapii.

Problemem jest też alarmujący brak wiedzy społeczeństwa o narkomanii jako chorobie, która nadal uznawana jest za przejściowy przejaw złej woli, niedojrzałości i braku rozsądku młodzieży. Narkomanii towarzyszy zjawisko ekskluzji społecznej. Narkomani zazwyczaj żyją na marginesie społecznym, w poczuciu totalnego odrzucenia, często spotykają się z przejawami niechęci a nawet wrogości, są traktowani gorzej niż alkoholicy. Wciąż w świadomości społecznej pokutuje wiele mitów i uprzedzeń związanych ze zjawiskiem narkomanii. Tymczasem narkoman to człowiek chory, wymagający leczenia i pomocy¹.

1.1. Ocena zjawiska narkomanii w mieście Piotrkowie Trybunalskim

Dobór metody i próby badawczej

W celu uzyskania informacji o skali zjawiska narkomanii na terenie miasta Piotrkowa Trybunalskiego, przeprowadzono badanie w ramach programu „Debata”, który przeznaczony był dla młodzieży z pierwszych klas szkół gimnazjalnych z terenu naszego miasta.

Celem programu i pracy z młodzieżą było przede wszystkim:

- odkłamanie mitów dotyczących używania alkoholu;
- przełamanie stereotypów dotyczących picia alkoholu;
- zmiana przekonań normatywnych na temat używek;
- uświadomienie natychmiastowych konsekwencji picia alkoholu nawet po jednorazowym spożyciu;
- dostarczenie wiedzy na temat działania alkoholu na organizm człowieka;
- uświadomienie niewidocznych lecz trwałych konsekwencji picia alkoholu przez młodzież;
- kształtowanie prawidłowych przekonań normatywnych i odpowiedzialnych zachowań oraz dokonywania zdrowych wyborów;

¹ http://monar.info.pl/PagEd-index-topic_id-4-page_id-37.html

- zwiększenie świadomości zagrożeń powodowanych nadmiernym pićciem;
- próba zmiany dotychczasowej postawy wobec używek;
- kształtowanie umiejętności obrony swoich granic i wartości poprzez asertywne zachowania i umiejętność skutecznego odmawiania;
- ugruntowanie postaw abstynenckich;
- zachęcanie do poszukiwania alternatyw zdrowego i pogodnego życia.

Podczas realizacji programu zastosowano aktywne metody i formy pracy z młodzieżą w postaci: dyskusji, burzy mózgów, filmu i komentarzu, mini wykładu, świadectwa osoby niepijącej i niepalącej, anonimowej ankiety dotyczącej postaw i poglądów młodzieży na temat używek.

Wyniki badania:

Wśród osób biorących udział w Programie, w miesiącu październiku 2008 roku została przeprowadzona anonimowa ankieta. Prawidłowo wypełniło ją 689 osób. Poniżej przedstawiono rozkład odpowiedzi na poszczególne pytania ankiety:

Pytania:	Dziewczyny		Chłopcy		Ogółem	
	TAK	NIE	TAK	NIE	TAK	NIE
Czy kiedykolwiek zdarzyło ci się palić Marihuanę?	5%	95%	16%	84%	11%	89%
Czy ww. sytuacje zdarzyły ci się więcej niż 2 razy?	32%	68%	30%	70%	31%	69%
Czy spotkałeś się w swoim środowisku z substancjami zmieniającymi świadomość?	24%	76%	30%	70%	27%	73%
Jeśli tak, z jakimi?	Extasy, kleje, pigułka gwałtu, tabaka					
Czy narkotyki w Twojej szkole są:						
Łatwo dostępne	6%		7%		7%	
Trudno dostępne	10%		11%		10%	
Niedostępne	84%		82%		83%	

Na pytanie „Czy kiedykolwiek zdarzyło ci się palić Marihuanę?”, zdecydowana większość dziewcząt odpowiedziała, że nigdy tego nie robiła. W przypadku chłopców – odsetek osób, które udzieliły podobnej odpowiedzi był również wysoki – 84%. Ogółem 89% badanej młodzieży nie próbowało tego narkotyku.

Spośród osób, które udzieliły twierdzącej odpowiedzi na wyżej wymienione pytanie, około 30% zarówno chłopców, jak i dziewcząt – odpowiedziało, że paliło marihuanę więcej niż dwa razy.

Ponadto 27% badanych twierdzi, że w swoim środowisku nigdy nie spotkało się z substancjami zmieniającymi świadomość. Pozostali zapytani o to, jakie narkotyki najczęściej pojawiają się w ich środowisku, najczęściej wskazywali na: ekstazy, kleje, pigułki gwałtu i tabakę.

Na pytanie, jaki jest stopień dostępności narkotyków w szkołach, do których uczęszczają respondenci – 83% badanych odpowiedziało, że narkotyki w ich szkołach są niedostępne, 10%, że są dostępne i tylko 7% twierdzi, że są łatwo dostępne.

1.2. Zjawisko narkomanii na tle problemów społecznych – analiza SWOT

Mocne strony	Słabe strony
<ul style="list-style-type: none"> - „Pomarańczowa Linia”, - kreatywna kadra pedagogiczna, - świetlice środowiskowe i socjoterapeutyczne, - dostęp do dóbr kultury i sztuki, - powstanie Ośrodka Interwencji Kryzysowej, - sportowe zajęcia pozalekcyjne, - efektywna współpraca między instytucjami 	<ul style="list-style-type: none"> - słaba baza sportowa, - słaba współpraca rodziców ze szkołami, - ograniczone środki finansowe miasta, - brak zespołu interdyscyplinarnego
Szanse	Zagrożenia
<ul style="list-style-type: none"> - zainteresowanie problemem ze strony szkół, - spostrzeganie przez rodziców i nauczycieli istniejących zagrożeń, - wzbogacenie oferty kulturalnej i sportowo – rekreacyjnej, rozgrywki w piłkę nożną (turnieje osiedlowe), - odpowiednie przygotowanie kadr w szkołach i instytucjach wspierających proces wychowawczy, - prężnie działający MOPR, - współpraca z lokalnymi mediami 	<ul style="list-style-type: none"> - wzrastająca liczba osób eksperymentujących ze środkami psychoaktywnymi, - niska wiedza społeczeństwa na temat współczesnych zagrożeń, - bezrobocie, - postępująca zmiana systemu wartości, - niekontrolowany dostęp młodzieży do Internetu, - obawa rodzin przed ujawnieniem problemu w środowisku, - ubożenie społeczeństwa, - brak więzi w rodzinach, - wzrost zachowań agresywnych dzieci i młodzieży

ROZDZIAŁ 2 - Plan działań strategicznych

2.1. Cel główny i cele szczegółowe Programu Przeciwdziałania Narkomanii dla Miasta Piotrkowa Trybunalskiego na 2009 rok

Rozpowszechnienie używania środków psychoaktywnych ma wielowymiarowe przyczyny, a szkody z nim związane będą obserwowalne w różnych sferach życia społecznego nie tylko w tym roku ale także w ciągu następnych lat. Stąd działania zapobiegawcze podejmowane przez samorząd miasta powinny mieć charakter ciągły, interdyscyplinarny, angażujący różne instytucje i osoby oraz lokalne media. Program Przeciwdziałania Narkomanii na 2009 rok skupia potrzeby wynikające z problemów narkomanii w naszym mieście i stanowi próbę systemowego ich rozwiązywania.

CEL GŁÓWNY PROGRAMU:

Ograniczenie używania narkotyków oraz związanych z tym problemów.

Cel główny programu zostanie osiągnięty dzięki celom szczegółowym i zadaniom, które zostały zamieszczone w zestawieniu tabelarycznym.

Lp.	Zadania	Realizatorzy i partnerzy	Termin
1. Zwiększanie dostępności pomocy terapeutycznej i rehabilitacyjnej dla osób uzależnionych i osób zagrożonych uzależnieniem			
1. 1.	Prowadzenie Punktu „Pomarańczowej Linii” dla dzieci eksperymentujących z środkami psychoaktywnymi i ich rodzin	MKRPA Szkoły	cały rok
1. 2.	Wspieranie środowisk samopomocowych dla osób uzależnionych	MKRPA Stowarzyszenia	cały rok
1. 3.	Zapobieganie powstawaniu problemów zdrowotnych związanych z zażywaniem narkotyków	POZ	cały rok
1. 4.	Wprowadzenie do placówek POZ metod wczesnej diagnozy i krótkiej interwencji wobec osób używających narkotyki i inne środki psychoaktywne	POZ	cały rok
2. Udzielanie rodzinom, w których występują problemy narkomanii pomocy psychospołecznej i prawnej			
2. 1.	Wspieranie działalności świetlic środowiskowych i socjoterapeutycznych dla dzieci i młodzieży	MKRPA Stowarzyszenia	cały rok
2. 2.	Wspieranie działalności Ośrodka Interwencji Kryzysowej	MOPR MKRPA	cały rok

2. 3.	Realizacja zadań w zakresie pomocy psychospołecznej i prawnej, pomocy w kryzysach, zapobiegania wykluczeniu społecznemu wobec osób uzależnionych od narkotyków, po leczeniu	OIK, „Pomarańczowa Linia”, MOPR, PUP	cały rok
2. 4.	Organizacja wypoczynku letniego dla dzieci ze środowisk zagrożonych uzależnieniami	pedagodzy, MOPR	ferie zimowe i letnie
3. Prowadzenie profilaktycznej działalności informacyjnej i edukacyjnej oraz szkoleniowej w zakresie rozwiązywania problemów narkomanii, w szczególności dla dzieci i młodzieży, w tym prowadzenie zajęć sportowo – rekreacyjnych dla uczniów, a także działań na rzecz dożywiania dzieci uczestniczących w pozalekcyjnych programach opiekuńczo – wychowawczych i socjoterapeutycznych			
3. 1.	Realizacja programów profilaktycznych skierowanych do dzieci, młodzieży oraz rodziców obejmujących w szczególności: promocję zdrowego stylu życia, informowanie o narkomanii i jej skutkach, edukację psychologiczną i społeczną, edukację prawną oraz działania interwencyjne	szkoły, Poradnia Psychologiczno – Pedagogiczna, „Pomarańczowa Linia”, MOPR, OIK, świetlice środowiskowe, socjoterapeutyczne	cały rok
3. 2.	Realizacja programów w zakresie profilaktyki uzależnień, poszerzonych o różne formy zajęć sportowo – rekreacyjnych dla uczniów	szkoły, OSiR, Rady Osiedli	cały rok
3. 3.	Prowadzenie działalności zapobiegawczej, w szczególności w środowiskach zagrożonych uzależnieniami	szkoły, Poradnia Psychologiczno – Pedagogiczna, świetlice środowiskowe, socjoterapeutyczne	cały rok
3. 4.	Przeprowadzenie szkoleń grup zawodowych: policjantów, strażników miejskich, kuratorów sądowych, pielęgniarek środowiskowych, lekarzy, pracowników socjalnych, nauczycieli, pedagogów, strażników więziennych i wolontariuszy z zakresu: - problemów uzależnień, - działań profilaktycznych, - metod wczesnej diagnozy i interwencji	dyrektorzy poszczególnych jednostek, MKRPA	cały rok
3. 5.	Prowadzenie lokalnych działań informacyjno – edukacyjnych, związanych z profilaktyką uzależnień, w tym prowadzenie medialnego systemu informacji o działaniach podejmowanych w zakresie rozwiązywania problemów uzależnień	media lokalne	cały rok
3. 6.	Upowszechnianie wiedzy z zakresu profilaktyki i leczenia uzależnień poprzez zakup specjalistycznych wydawnictw z przeznaczeniem dla instytucji i organizacji podejmujących działania w zakresie profilaktyki i rozwiązywania problemów uzależnień	MKRPA	cały rok
3. 7.	Refundacja kosztów szkoleń dla osób realizujących Program Przeciwdziałania Narkomanii, zgodnie z Regulaminem przyjętym	MKRPA	cały rok

	przez MKRPA		
3.8.	Finansowanie kosztów diagnoz		
4. Wspomaganie działań instytucji, organizacji pozarządowych i osób fizycznych, służącej rozwiązywaniu problemów narkomanii			
4. 1.	Wspieranie działalności osób fizycznych oraz organizacji pozarządowych działających na terenie miasta podejmujących działania z zakresu reintegracji społecznej	Pełnomocnik Prezydenta ds. PiRPA, Zdrowia i Pomocy Społecznej MKRPA	cały rok
4. 2.	Wspieranie działalności instytucji i organizacji podejmujących działania profilaktyczne oraz interwencyjne	jw.	cały rok
4. 3.	Wspieranie zakładów opieki zdrowotnej z terenu miasta prowadzących leczenie, w tym leczenie substytucyjne, osób uzależnionych od narkotyków oraz rehabilitację	jw.	cały rok
5. Pomoc społeczna osobom uzależnionym i rodzinom osób uzależnionych dotkniętych ubóstwem i wykluczeniem społecznym i integrowanie ze środowiskiem lokalnym tych osób z wykorzystaniem pracy socjalnej i kontraktu socjalnego			
5. 1.	Wspieranie działań w zakresie pomocy społecznej osobom uzależnionym i rodzinom osób uzależnionych, zagrożonych wykluczeniem społecznym	MOPR, OIK, PUP	cały rok
5. 2.	Tworzenie warunków do podnoszenia kwalifikacji zawodowych przez pracowników socjalnych w zakresie pracy socjalnej z osobami uzależnionymi oraz wypracowania kontraktu socjalnego	MOPR	cały rok

2.2. Plan wydatków w odniesieniu do przyjętych zadań

Cel 1. Zwiększanie dostępności i pomocy terapeutycznej i rehabilitacyjnej dla osób uzależnionych i osób zagrożonych uzależnieniem

60.000,00 zł

Cel 2. Udzielanie rodzinom, w których występują problemy narkomanii pomocy psychospołecznej i prawnej – środki zabezpieczono w MPP i RPA

Cel 3. Prowadzenie profilaktycznej działalności informacyjnej i edukacyjnej oraz szkoleniowej w zakresie rozwiązywania problemów narkomanii, w szczególności dla dzieci i młodzieży, w tym prowadzenie zajęć sportowo – rekreacyjnych dla uczniów, a także działań na rzecz dożywiania dzieci uczestniczących w pozalekcyjnych programach opiekuńczo – wychowawczych i socjoterapeutycznych

16.000,00 zł

Cel 4. Wspomaganie działań instytucji, organizacji pozarządowych i osób fizycznych, służącej rozwiązywaniu problemów narkomanii

4.000,00 zł

Cel 5. Pomoc społeczna osobom uzależnionym i rodzinom osób uzależnionych dotkniętych ubóstwem i wykluczeniem społecznym i integrowanie ze środowiskiem lokalnym tych osób z wykorzystaniem pracy socjalnej i kontraktu socjalnego – środki zabezpieczono w MPP i RPA

Razem: 80.000,00 zł

Źródłem sfinansowania Programu będą środki uzyskane z opłat za korzystanie z zezwoleń na sprzedaż napojów alkoholowych. Duży wkład w realizację wniosą także wolontariusze i pracownicy administracji samorządowej i innych podmiotów zaangażowanych w realizację Programu.

Rozdział 3 – Ewaluacja i monitoring

3.1. Ankieta ewaluacyjna Programu Przeciwdziałania Narkomanii dla Miasta Piotrkowa Trybunalskiego na 2009 rok adresowana do jednostek realizujących Program

Szanowni Państwo!

Zwracamy się do Państwa z prośbą o wypełnienie niniejszej ankiety. Ankieta jest elementem PROGRAMU PRZECIWDZIAŁANIA NARKOMANII DLA MIASTA PIOTRKOWA TRYBUNALSKIEGO NA ROK 2009, którego realizacja została właśnie zakończona. Ocena, o którą prosimy dotyczy całego okresu wdrażania programu.

Państwa opinie, jako bezpośrednich realizatorów programu są bardzo istotnym źródłem informacji i pomogą nam w wyciągnięciu wniosków z realizacji niniejszego Programu oraz w dostosowaniu kolejnego na rok 2010 do Państwa potrzeb i oczekiwań.

1. Czy Państwa zdaniem realizacja projektów opisanych w Miejskim Programie Przeciwdziałania Narkomanii bezpośrednio przełożyła się na osiągnięcie celu głównego: „Ograniczenie używania narkotyków oraz z tym związanych problemów”?

Prosimy o zaznaczenie znakiem X jednej z odpowiedzi na skali 1 – 5:

zdecydowanie NIE	1	2	3	4	5	zdecydowanie TAK
-------------------------	----------	----------	----------	----------	----------	-------------------------

2. Na ile Państwa zdaniem, poprzez realizację zadań Miejskiego Programu Przeciwdziałania Narkomanii, został podniesiony poziom wiedzy na temat problemów związanych z używaniem środków psychoaktywnych i możliwości zapobiegania zjawisku?

Prosimy o zaznaczenie znakiem X jednej z odpowiedzi na skali 1 – 5:

zdecydowanie NIE	1	2	3	4	5	zdecydowanie TAK
-------------------------	----------	----------	----------	----------	----------	-------------------------

3. Czy poprzez realizację zadań Miejskiego Programu Przeciwdziałania Narkomanii zwiększono liczbę kompetentnych realizatorów programów profilaktycznych na terenie Państwa placówek?

Prosimy o zaznaczenie znakiem X jednej z odpowiedzi na skali 1 – 5:

zdecydowanie NIE	1	2	3	4	5	zdecydowanie TAK
-------------------------	----------	----------	----------	----------	----------	-------------------------

4. Czy Państwa zdaniem, na terenie naszego miasta zwiększyła się dostępność świadczeń w zakresie ograniczenia szkód zdrowotnych wśród osób uzależnionych od narkotyków?

Prosimy o zaznaczenie znakiem **X** jednej z odpowiedzi na skali 1 – 5:

zdecydowanie NIE	1	2	3	4	5	zdecydowanie TAK
-------------------------	----------	----------	----------	----------	----------	-------------------------

5. Które z poniżej wymienionych celów okazały się najtrudniejsze w realizacji? Prosimy o kategoryzację celów: od **1** do **5**, przy czym **1** oznacza cel najtrudniejszy, a **5** cel, który najłatwiej było zrealizować.

Cel 1.	Zwiększanie dostępności i pomocy terapeutycznej i rehabilitacyjnej dla osób uzależnionych i osób zagrożonych uzależnieniem	
Cel 2.	Udzielanie rodzinom, w których występują problemy narkomanii pomocy psychospołecznej i prawnej	
Cel 3.	Prowadzenie profilaktycznej działalności informacyjnej i edukacyjnej oraz szkoleniowej w zakresie rozwiązywania problemów narkomanii, w szczególności dla dzieci i młodzieży, w tym prowadzenie zajęć sportowo – rekreacyjnych dla uczniów, a także działań na rzecz dożywiania dzieci uczestniczących w pozalekcyjnych programach opiekuńczo – wychowawczych i socjoterapeutycznych	
Cel 4.	Wspomaganie działań instytucji, organizacji pozarządowych i osób fizycznych, służącej rozwiązywaniu problemów narkomanii	
Cel 5.	Pomoc społeczna osobom uzależnionym i rodzinom osób uzależnionych dotkniętych ubóstwem i wykluczeniem społecznym i integrowanie ze środowiskiem lokalnym tych osób z wykorzystaniem pracy socjalnej i kontraktu socjalnego	

Serdecznie dziękujemy za wypełnienie ankiety.

3.2. Kontrola realizacji Programu

1. Podmioty odpowiedzialne za realizację poszczególnych zadań składają sprawozdanie Pełnomocnikowi Prezydenta Miasta ds. Profilaktyki i Rozwiązywania Problemów Alkoholowych, Zdrowia i Pomocy Społecznej opracowane na podstawie informacji przedłożonych przez jednostki realizujące Program do końca stycznia za rok poprzedni.
2. Pełnomocnik Prezydenta Miasta ds. Profilaktyki i Rozwiązywania Problemów Alkoholowych, Zdrowia i Pomocy Społecznej składa sprawozdanie Prezydentowi Miasta z realizacji Programu Przeciwdziałania Narkomanii do końca lutego za rok poprzedni.
3. Prezydent Miasta składa sprawozdanie z realizacji Programu Przeciwdziałania Narkomanii dla Miasta Piotrkowa Trybunalskiego Radzie Miasta do 31 marca za rok poprzedni.